

Г. М. Кирпа

Поклад Наталка

ПОКЛАД Наталка (Наталія Іванівна; 03. 09. 1951, с. Маньківка Бершадського, нині Гайсинського р-ну Вінницької обл.) — письменниця, перекладачка, громадська діячка. Членкиня НСПУ (1988) та НСЖУ (2011). Премії імені Є. Маланюка (1993), імені М. Коцюбинського (1999), «Благовіст» (2000), імені М. Бек (Канада, 2002), імені Н. Забіли (2010), «Кришталевий птах», журналу «Березіль» (обидві — 2012), імені В. Юхимовича, Фонду імені Воляників-Швабінських при Фундації УВУ в Нью-Йорку (США; обидві — 2013), імені Олександра Олеся (2014), імені В. Забаштанського (2020). Закінчила Балтське педагогічне училище (Одеська обл., 1970) та Київський університет (1976). Учителювала на Вінниччині та в Києві; працювала у видавництвах Київського університету й «Веселка», в журналах «Київ» і «Міжнародний туризм», Інституті мистецтвознавства, фольклористики та етнології НАНУ, НДІ українознавства МОН України, Міжрегіональній академії управління персоналом, газеті «Вісник Чорнобиля». Входила до першого правління Товариства української мови імені Т. Шевченка (1988—91; згодом — «Просвіта»). Була серед тих, хто відновлював і розбудовував Союз українок в Україні. Дебютувала новелами в бершадській районній газеті (1970). Поезія П., зокрема громадянська лірика, позначена патетичністю та сповідальністю водночас. Коло її образів — любов, свобода, минуле й майбутнє України, у зверненні до яких йдеться про самовизначення як на особистісному, так і на етнічному рівнях. Пише й для дітей — збірки віршів «Хрущикова наука» (1993), «Абетка» (2003), «Небилиці» (2008), «Чарівні шовковиці» (2010), «Сонячні віршики» (2011), «Ходить червень-чародій» (2013), «Ластівчин привіт» і «На веселій вулиці» (обидві — 2014); збірка казок «День прощання з осінню» (2019). Авторка книжки новел «Райські яблучка» (2013); фольклорного видання «Маньківське весілля (запис древнього весільного обряду)» (2003;

2011), художньо-публіцистичних — «Майстер, або Терни і лаври Івана Гончара» (2007), «У всесвіті Івана Гончара» (2011; усі — Київ), художньо-етнографічного — «Там Буг Південний, там душа моя...» (В., 2021). Співукладачка посібника з українознавства «Слово» (К., 2003). Переклала з польської мови окремі твори Д. Лебьоди, Д. Костевич, Н. Хаджиніколау, з російської — О. Матвєєва (збірка «Знов до тебе спішу я, Долоччя», К., 2016). Низку творів П. перекладено білоруською, російською, польською, іспанською, німецькою мовами, зокрема німецькою — [А.-Г. Горбач](#).

Основні твори

Акценти: Поезії. К., 1985; День сповіді: Поезії. К., 1990; Обереги надії: Поезії. К., 1991; Ритуальний танець волі: Лірика. К., 1994; Горить свіча у чорних водах: Поезії. К., 1996; Молоде сонце: Вірші. К., 1999; Всупереч: Вірші. К., 2001; Всього-на-всього життя: Поезії-посвяти. В., 2003; Хліби жертвні: Поезії. К., 2006; Це місто — наче Господа рука: Вірші про Київ. К., 2007; Німбом золотим: Поезії. К., 2011; Голос криці: Вибрані поезії. К., 2011; Поезії: Лірика. К., 2013; Голос літа: Поезії. Ж., 2019.

Бібліографічний опис:

Поклад Наталка / Г. М. Кирпа// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-880001>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).